

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100124
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0824100124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu Mgr. Michala Novotného a JUDr. Petry Vysaníkovej, v právnej veci žalobcu: D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXXX/XX, B. M. L., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo: 349-2/2024-BA zo dňa 08.01.2024, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 25Sas/7/2024-92 zo dňa 11.02.2025, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť žalovanej sa zamietá.

II. Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Správny súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 25Sas/7/2024-92 zo dňa 11.02.2025 (ďalej „napadnutý rozsudok“) zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie číslo: 349-2/2024-BA zo dňa 08.01.2024 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“) a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza číslo: 11405-11/2023-PD zo dňa 14.11.2023 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“).

Administratívne konanie

2. Prvostupňovým rozhodnutím Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza podľa § 85 v spojení s § 83 a v súlade s § 8 ods. 1, 4 a 5 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla, že žalobca nemá nárok na úrazový príplatok za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti od 10. júla 2023 do ukončenia dočasnej pracovnej neschopnosti z titulu úrazu zo dňa 09. júla 2023. V odôvodnení uviedla, že žiadateľ si uplatnil nárok na úrazový príplatok z titulu úrazu zo dňa 09. júla 2023 na základe elektronického potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vystaveného 10. júla 2023. Zo záznamu o registrovanom pracovnom úraze zo dňa 11. júla 2023 a oznámenia o poistnej udalosti zo dňa 12. júla 2023 vyplýva, že žiadateľovi o dávku sa stal úraz 09. júla 2023 o 19:49 hod. tak, že v čase povinnej prestávky počas kontroly upevnenie nákladu pri schádzaní z návesu sa pošmykol a privodil si poranenie, zlomeninu pravej holennej kosti. Dátum a čas úrazu spadajú do doby trvania povinného odpočinku podľa § 5 ods. 1 zákona č. 462/2007 Z. z. Podľa zamestnávateľa vodič sa rozhodol obetovať čas svojho odpočinku na skontrolovanie upevnenia nákladu kvôli zaisteniu bezpečnosti, pričom kontrolu upevnenia tovaru je zamestnanec povinný vykonať pred jazdou, ktorá mu mala začať o 22. hodine. Nakoľko doba minimálneho týždenného odpočinku sa podľa § 3 ods. 5 písm.

c) zákona č. 462/2007 Z. z. nezapočítava do pracovného času a nemožno ju započítať do pracovného času ani podľa § 3 ods. 8 citovaného zákona, nie sú naplnené predpoklady na posúdenie úrazu ako pracovného úrazu. Ak by žiadateľ o dávku utrpel úraz počas odpočinku v rámci pracovného času, bolo by ho možné považovať za pracovný úraz. Minimálny týždenný odpočinok, počas ktorého sa žiadateľovi o dávku stal úraz, sa do pracovného času nezaráta, to znamená, že úraz sa mu nestal pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, ani pre plnenie pracovných úloh, ako to vyžaduje § 8 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení. Preto pobočka neprevzala názor zamestnávateľa, že ide o pracovný úraz.

3. Žalovaná sa v preskúvanom rozhodnutí stotožnila s posúdením veci zo strany prvostupňového orgánu. Konštatovala, že je vyhlásením zamestnávateľa viazaná, avšak takéto vyhlásenie nesmie odporovať legislatíve. Z § 3 ods. 5 písm. c) zákona č. 462/2007 Z. z. jednoznačne vyplýva, že doba odpočinku sa nezaráta do pracovného času. Pracovná zmluva v článku V bod 1 konštatuje, že zamestnanec je povinný zverenú prácu vykonávať v pracovnej dobe. Ust. § 3 ods. 8 zákona č. 462/2007 Z. z. stanovuje, ktorá prestávka pri práci sa do pracovného času zaraďuje. Takýmito prestávkami sú okamihy, kedy sa z organizačných a technických príčin nemôže prevádzka, avšak prestávka pre zamestnanca v cestnej doprave je potrebná. Z toho vyplýva záver, že nakoľko žiadateľ v čase vzniku poistnej udalosti preukázateľne čerpal odpočinok, ktorý sa podľa § 3 ods. 5 písm. c) citovaného zákona nezapočítava do pracovného času a nešlo ani o prestávku obsiahnutú v § 3 ods. 8 tohto zákona, ktorá by sa do pracovného času zarátala, poistná udalosť bola utpená mimo pracovného času. Podľa § 8 ods. 1 zák. o soc. poistení definícia pracovného úrazu sa vzťahuje (okrem iného) na plnenie pracovných úloh. Aj keď podľa listu zamestnávateľa mal žiadateľ plniť pracovné úlohy (kontrola upevnenia nákladu na korbe vozidla), v nadväznosti na znenie pracovnej zmluvy mal tieto vykonávať v pracovnom čase, avšak tieto činnosti dňa 09. júla 2023 nevykonával v pracovnom čase, ale v dobe odpočinku, ktorá sa nezaráta do pracovného času. Žiadateľ síce vykonával činnosť, ktorá sa zásadne za činnosť potrebnú pre plnenie pracovných úloh považuje, avšak vykonával ju v čase, ktorý nie je súčasťou pracovného času. Pri posúdení naplnenia § 8 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sa posudzuje činnosť, ktorú mal žiadateľ vykonávať v danom čase, pričom mal vykonávať čerpanie odpočinku, ktorý nemožno považovať za činnosť potrebnú pre plnenie pracovných úloh, ako to vyžaduje § 8 zákon o sociálnom poistení. Preto poistnú udalosť ústredie považuje za úraz nepracovný.

Konanie na správnom súde

4. Správny súd sa v napadnutom rozsudku nestotožnil s právnym posúdením veci žalovaným. Poukázal na rozsudok veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR (ďalej „najvyšší správny súd“) sp. zn. 19SVs/3/2024, podľa ktorého otázka, či určitý úraz možno považovať za pracovný úraz na účely § 8 zákon o sociálnom poistení, je otázkou samotného zákona o sociálnom poistení, takže posudzovať ju patrí žalovanej. Keďže zamestnávateľ od počiatku nespochybňoval svoju zodpovednosť za úraz, nedošlo k liberalizácii z jeho strany a preto správny súd zameral svoju pozornosť už len na zásadnú spornú otázku, či úraz žalobcu bol úrazom pracovným. Žalobca utrpel úraz na pracovnej ceste z Nemecka do Českej republiky a preto i dobu odpočinku, počas ktorej sa úraz stal, čo nebolo sporné, je nutné vnímať ako súčasť pracovnej cesty žalobcu. Pracovný úraz sa viaže výhradne na plnenie pracovných úloh alebo činnosť priamo súvisiacu s ich plnením a to nezávisle od pracovného času, ktorý je vo vzťahu k výkonu práce alebo plneniu pracovných úloh užším pojmom. K plneniu pracovných úloh alebo činností v priamej súvislosti s ním môže dôjsť aj mimo pracovného času, pričom takýmto príkladom s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každej situácie môže byť aj úraz zamestnanca, ktorý utrpel na pracovnej ceste počas doby odpočinku. Úkony potrebné na výkon práce a úkony počas práce zvyčajné alebo potrebné pred začiatkom práce alebo po jej skončení zákon o sociálnom poistení v ustanovení § 8 ods. 5 písm. a) zaraďuje pod priamu súvislosť s plnením pracovných úloh. Úkony v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh podľa tohto ustanovenia ako úkon potrebný na výkon práce a úkon počas práce zvyčajný alebo potrebný pred začiatkom práce alebo po jej skončení je podľa správneho súdu potrebné posudzovať s prihliadnutím na jednotlivé úkony viažuce sa na opis činnosti zamestnanca. Kontrolu upevnenia tovaru bol žalobca povinný vykonať pred jazdou, pričom k nej pristúpil 09.07.2023 skôr, než kedy mal začať prácu (o 22. hodine začiatok jazdy) a to z dôvodu zníženej viditeľnosti. Žalobca teda kontroloval upevnenie prepravovaného nákladu na nákladnom motorovom vozidle počas doby odpočinku, nakoľko ide o takú činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty a úkonom pred začiatkom práce (jazdy) zvyčajným a daná činnosť vyplývala žalobcovi z popisu jeho pracovnej činnosti vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy. Podľa správneho súdu je príprava a kontrola vozidla pred jazdou

úkon potrebný pred začiatkom práce v zmysle § 8 ods. 5 písm. a) zákon o sociálnom poistení. Žalovaná nesprávne posudzovala činnosť, aj ňou vyhodnotenú ako „inak pracovnú činnosť“, výlučne vo väzbe na pracovný čas. Samotná doba odpočinku však nevyklučuje, aby úraz žalobcu bol pracovným úrazom.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

5. Proti tomuto rozsudku podala kasačnú sťažnosť žalovaná podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Namietala nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v posúdení charakteru úrazu žalobcu zo dňa 09. júla 2023. Hoci § 8 zákona o sociálnom poistení neviaže utrpenie pracovného úrazu na pracovný čas, viaže ho však na plnenie pracovných úloh alebo na plnenie úloh v priamej súvislosti s pracovnými úlohami. Teda na to, aby úraz mohol byť označený ako pracovný, je potrebné, aby poškodenie zdravia nastalo počas plnenia pracovných úloh. Podľa § 3 ods. 5 písm. c) zákona č. 462/2007 Z. z. do pracovného času zamestnanca v doprave sa nezapočítava doba odpočinku. Súčasne tento zákon v § 13 ods. 4 uvádza, že pracovný čas je čas, počas ktorého je zamestnanec na pracovisku k dispozícii zamestnávateľovi a vykonáva svoje funkcie alebo činnosti. Správny súd v rozsudku poskytol nesprávny výklad pracovného úrazu v prípade žalobcu, na ktorého sa vzťahuje tento špeciálny zákon, ktorý vyslovene viaže činnosti zamestnanca v doprave na pracovný čas. Teda zamestnanci v zmysle tohto zákona vykonávajú svoje činnosti len v pracovnom čase, pričom z výkladu a contrario vyplýva, že ak definícia pracovného úrazu v zmysle zákona o sociálnom poistení viaže jeho utrpenie na výkon činností obvyklých alebo potrebných pre prácu žalobcu, potom žalovaná zdôrazňuje, že žalobca v zmysle zákona č. 462/2007 Z. z. môže vykonávať tieto činnosti len počas pracovného času. Pokiaľ by bola správna argumentácia správneho súdu, že za pracovné úrazy môžu byť označené úrazy počas doby odpočinku, potom by mohlo dôjsť k situácii, za ktorej by akékoľvek poškodenie zdravia zamestnancov v doprave, ku ktorému by došlo počas takejto pracovnej cesty, bolo charakterizované ako poistná udalosť hodná jej odškodnenia cestou sociálneho poistenia. Skutočnosť, že zamestnanec v doprave sa fyzicky nachádza v blízkosti motorového vozidla počas doby svojho odpočinku, je irelevantná, nakoľko pracovné činnosti vykonávať nemusí. Žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie.

6. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 23.03.2025. Ku skrátenému týždennému odpočinku v zahraničí uviedol, že to nie je odpočinok, kedy je zamestnávateľ povinný zabezpečiť náhradné ubytovanie a tiež poukázal na to, že žalovaná nesprávne uvádza že kontroloval plachtu na návесе, pretože kontroloval a následne upevňoval povolený tovar.

Posúdenie veci kasačným súdom

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, v lehote a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom ako aj dôvodmi kasačnej sťažnosti, ktorými bol viazaný (§ 453 ods. 2 SSP) zistil, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

8. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovanej, ktorým potvrdila prvostupňové rozhodnutie pobočky Prievidza, ktorá nevyhovela žiadosti žalobcu o priznanie úrazového príplatku za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti z titulu úrazu zo dňa 09. júla 2023 s odôvodnením, že sa nejedná o pracovný úraz. Právne posúdenie žalovanej spočívalo v tom, že úraz sa stal v čase, ktorý nie je súčasťou pracovného času. Aplikujúc § 8 ods. 1 zákona o sociálnom poistení tak konštatoval, že keďže v tom čase čerpal odpočinok v zmysle § 3 ods. 5 písm. c) zákona č. 462/2007 Z. z., nemožno ju považovať za činnosť potrebnú na plnenie pracovných úloh a teda úraz je nepracovný. Správny súd sa s týmto právnym posúdením nestotožnil a konštatoval, že činnosť, ktorú žalobca vykonával (kontrola upevnenia prepravovaného nákladu na nákladnom motorovom vozidle), bola síce vykonávaná počas doby odpočinku, avšak ide o činnosť, ktorá je úkonom pred začiatkom práce (jazdy) zvyčajným a preto je ju potrebné považovať za činnosť v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh.

9. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení v znení účinnom ku dňu 09. júla 2023, kedy sa žalobcovi stal úraz, pracovný úraz podľa tohto zákona je poškodenie zdravia alebo smrť fyzickej osoby spôsobené nezávisle od jej vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ktoré zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 utrpel pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh, pre plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh a pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi.

Podľa § 8 ods. 4 písm. a) citovaného zákona plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh podľa odsekov 1 a 2 je výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru alebo služobných povinností vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru alebo služobného pomeru.

Podľa § 8 ods. 5 písm. a) citovaného zákona v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh zamestnanca podľa odsekov 1 a 2 je úkon potrebný na výkon práce a úkon počas práce zvyčajný alebo potrebný pred začiatkom práce alebo po jej skončení; tieto úkony nie sú cesta do zamestnania a späť, okrem cesty súvisiacej s vykonávaním služobnej pohotovosti podľa osobitného predpisu, 27) stravovanie, ošetrovanie alebo vyšetrenie v zdravotníckom zariadení ani cesta na ne a späť, s výnimkou uvedenou v písmene b),

Podľa § 3 ods. 5 písm. c) zákona č. 462/2007 Z. z. c znení k 09.07.2023 ak ďalej nie je ustanovené inak, do pracovného času zamestnanca v doprave sa nezapočítava doba odpočinku.

Podľa § 8 ods. 1 cit. zákona pracovný čas mobilného zamestnanca v cestnej doprave na účely tohto zákona je čas od začiatku práce do konca práce, počas ktorého je mobilný zamestnanec na pracovisku k dispozícii zamestnávateľovi a vykonáva svoje funkcie alebo činnosti, a to a) čas venovaný dopravným činnostiam a b) čas, počas ktorého mobilný zamestnanec nemôže voľne disponovať svojím časom a je nevyhnutné, aby bol na svojom pracovisku pripravený prevziať prácu súvisiacu s úlohami spojenými s jeho službou, najmä čas čakania na nákladku a vykládku, ak jeho predvídateľné trvanie nie je vopred známe z dohôd medzi zamestnávateľmi a zástupcami zamestnancov, z cestovného poriadku, z týždenného rozvrhu práce alebo z pokynov pred odchodom na iné pracovisko, pred začatím dopravných činností alebo pred skutočne začatým časom čakania.

Podľa § 8 ods. 3 cit. zákona dopravnými činnosťami v cestnej doprave podľa odseku 1 sú najmä a) jazda, e) bod 1. iná práca vykonávaná v záujme bezpečnosti vozidla, jeho nákladu alebo cestujúcich.

10. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že dňa 09. júla 2023 žalobca utrpel úraz, keď ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy u zamestnávateľa Kren Express, s.r.o. počas kontroly upevnenia nákladu zoskočil z korby návesu, pričom utrpel zlomeninu pravej dolnej končatiny. Nebola sporná ani tá skutočnosť, že v čase utrpenia úrazu o 19:49 hodine vykonával skrátený týždenný odpočinok, ktorý sa v zmysle § 3 ods. 5 písm. c) zákona č. 462/2007 Z. z. do pracovného času zamestnanca v doprave nezapočítava, teda činnosť vykonával mimo pracovného času zamestnanca v doprave. Pracovný čas mal v ten deň začať o 22. hodine.

11. Preto bolo potrebné ustáliť, či toto poškodenie zdravia žalobca utrpel za okolností uvedených v § 8 zákona o sociálnom poistení, teda či ide o pracovný úraz.

12. Keďže sa jedná o zamestnanca v pracovnom pomere, je potrebné aplikovať § 8 ods. 1 písm. a). Má ísť o poškodenie zdravia spôsobené nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ktoré utrpel pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, pre plnenie pracovných úloh alebo pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi. Že poškodenie zdravia žalobcu spĺňa medicínsku definíciu úrazu ako poškodenia zdravia spôsobeného nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, nebolo sporné. Sporné bolo, či ho utrpel pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, pre plnenie pracovných úloh alebo pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi.

13. Čo je to plnenie pracovných úloh podľa odseku 1, stanovuje ods. 4 tohto ustanovenia. Podľa písm. a) odseku 4 je to (okrem iného) výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru. Výkon pracovných povinností zamestnanca vyplývajúcich z pracovného pomeru korešponduje s jeho povinnosťou podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase [§ 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce]. Pri mobilnom zamestnancovi v cestnej doprave je obdobná právna úprava zakotvená v § 8 ods. 1 zák. č. 462/2007 Z. z. - počas pracovného času má povinnosť byť k dispozícii zamestnávateľovi a vykonávať svoje funkcie alebo činnosti. Keďže žalobca úraz utrpel mimo pracovného času, nie je možné konštatovať, že by plnil pracovné úlohy v súlade s § 8 ods. 4 písm. a) zákona o sociálnom poistení.

14. Ďalšou možnosťou, ako zamestnanec môže utrpieť pracovný úraz je, že ho utrpí v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh. Legálnu definíciu priamej súvislosti s plnením pracovných úloh uvádza § 8 ods. 5 zákona o sociálnom poistení. Podľa písm. a) je to úkon potrebný na výkon práce a úkon počas práce zvyčajný alebo potrebný pred začiatkom práce alebo po jej skončení, pričom zákon negatívne vymedzuje, ktoré úkony nie sú úkonmi v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh. Správny súd založil svoje právne posúdenie na závere, že úkon, ktorý žalobca vykonal v čase jeho odpočinku, bol úkon potrebný pred začiatkom práce a teda úkon v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh. S týmto názorom sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožnil.

15. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, podľa ktorého úkon v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh ako úkon potrebný pred začiatkom práce je potrebné posudzovať s prihliadnutím na jednotlivé úkony viažuce sa na opis činností zamestnanca, konkrétne pracovné podmienky či pracovné prostredie, t. j. v celom kontexte udalostí a špecifik danej situácie. Z náplne práce vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy, ktorú predložil zamestnávateľ, vyplynulo, že žalobca mal povinnosť vykonávať i opatrenia proti posunutiu tovaru počas jazdy a zároveň bol zodpovedný za riadne hospodárenie so zverenými predmetmi. Podľa vyjadrenia zamestnávateľa kontrolu upevnenia tovaru bol povinný žalobca vykonať pred jazdou. Je teda zrejmé, že táto povinnosť bola súčasťou jeho pracovných úloh.

16. Túto svoju povinnosť mal žalobca vykonávať spravidla v rámci pracovného času ako dopravnú činnosť uvedenú v § 8 ods. 3 písm. e) bod 1. zák. č. 462/2007 Z. z. Ak bol tento úkon uskutočnený pred začiatkom pracovného času, nejedná sa o úkon dopravnej činnosti, pretože tento môže byť vykonávaný len v rámci pracovného času (§ 8 ods. 1 z. č. 462/2007 Z.z.). V tom prípade je však tento úkon možné kvalifikovať ako úkon potrebný pred začiatkom práce, keďže bez kontroly upevnenia nákladu by nebolo možné bezpečne jazdu ako dopravnú činnosť (teda pracovnú úlohu) vykonať. V danom prípade žalobcovi začal plynúť pracovný čas o 22.00 hod., kedy chcel začať vykonávať jazdu, preto kontrolu upevnenia nákladu vykonanú pred začiatkom pracovného času treba pokladať za úkon potrebný pred začiatkom práce podľa § 8 ods. 5 písm. a) zákona o sociálnom poistení. Žalobca konal v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh (s jazdou) a podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení sa jedná o pracovný úraz.

17. Kasačný súd sa preto nestotožnil so sťažnostnými námietkami žalovanej. Pokiaľ poukazovala na to, že špeciálna právna úprava zákon č. 462/2007 Z. z. vyslovene viaže činnosti zamestnancov v doprave na pracovný čas, táto námietka je nepodstatná. Pokiaľ aj žalobca splnil svoju povinnosť skontrolovať upevnenie nákladu, vyplývajúcu z pracovnej náplne, pred začiatkom pracovného času a teda nejde o dopravnú činnosť podľa § 8 ods. 1 zák. č. 462/2007 Z. z., tento úkon je možné kvalifikovať ako potrebný pred začiatkom jazdy, a preto nie je právne relevantné, či bol vykonaný v rámci pracovného času alebo nie.

18. Nie je dôvodná ani obava žalovanej, že by v prípade odobrenia právneho názoru správneho súdu dochádzalo k situáciám, že by akékoľvek poškodenie zdravia zamestnanca v doprave, teda aj spôsobené v čase odpočinku, bolo charakterizované ako pracovný úraz. Aby úraz, ktorý sa stal v dobe odpočinku zamestnanca v doprave, mohol byť kvalifikovaný ako pracovný úraz, je potrebné, aby nastala niektorá zo situácií uvedených v § 8 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, teda napr. by muselo ísť o úraz v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh (ako tomu bolo v tu riešenom prípade). Je nedôvodná aj námietka žalovanej, že činnosť, pri ktorej žalobca pracovný úraz utrpel, vykonávať nemusel, pretože bolo potvrdené, že povinnosť kontrolovať upevnenie nákladu bolo súčasťou pracovnej náplne žalobcu, ktorú mal plniť v rámci svojich pracovných úloh. Ako bolo vyššie vysvetlené, pre žalobcu je priaznivou tá okolnosť, že ak bol aj vykonaný pred začiatkom pracovného času, je úkonom potrebným pred začiatkom práce.

Záver

19. Kasačný súd sa tak stotožnil s názorom správneho súdu, že v danom prípade nebolo podmienkou posúdenia úrazu ako pracovného, aby bol úraz utrpený v pracovnom čase.

20. Kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť žalovanej je nedôvodná. Správny súd posúdil žalobu vecne správne, keď preskúmané rozhodnutie žalovanej zrušil. Preto bola kasačná sťažnosť podľa § 461 SSP zamietnutá.

Trovy kasačného konania

21. O trovách kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 461 SSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v kasačnom konaní úspešný, kasačný súd priznal právo na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania v celom rozsahu.

22. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.